

byle, jeli so su prawe Rjechi, a ty je posna-
ješch, a jeho Słowam wjerišch. Pšchetoz
te druhe nemudre człowške Rjechi neštuscheju
tu ktemu, ale to dyrbja Rjechi bycz, kiž tu
Wutrobu tyscha, a ju stysknu czinja.

Kajž tež Hadam swojemu Sšynej Kainej
wprjenich Knihach Mošsašowych prjeduje, a
praji: Neje temu tak? Jeli so Dobre
czinišch, by ty spodobny, jeli so pak
Dobre neczinišch, da wotpoczuje
Rjech pšched Duremi Staw. 4. To je
tak wele: ty tudy stejšch, a by Rješnik, ale
ty so hišcheje neczujesch. Ton Rjech spi, ale
na jara nemjernym Wješzi; tehodla laj, bu-
dzeli won jedynnol we tebi wotzuczič, da
stobu wele hinajšcho budze. Pšchetoz won
tehodla spi, niz so by zyl pšchezo spacz, ale
so by zyl jedynnol wotzuczič, tebi czješke
Sšwjedomnje czinič, tebe nastrožecž, a cze
honicž, so nebudžesch wedzič, dže so tyknyč.

Gzi, kiž so po swojich Rječach horje nebe-
ru, maju zwar prawe Rjechi, ale niz Rjechi
k Wodaczu. Tehodla budza jim jich Rjechi
šchowane a swjasane. Pšchetoz woni noch-
zedza, so bychu jim wodate byle, hewak by-
chu so tychšamych ladali a wostajili.

Pola tych Podjanskich su tak prjedowali:
Schtuž šebi Wodacze tych Rječow žada,
ton dyrbi šwoje Rjechi wopomnič, a šebi
šam jene Rošfacze tych Rječow namafacz.
Na tajke Rošfacze su potom to Wodacze
tych Rječow saložili. Wono može bycz, so
tajke Wašchnje stych Herempelow tych Sta-
rych pšchischlo je, kiž tež nikomu nešbu zyli
to Spuščenje tych Rječow pšchowodacz,
jeli so so sa Rješnika neje sposnat, a wo-
pokafat, so jemu te Rjechi žel su. To je pra-
wje, a dyrbi tež tak bycz. Ale so bychmy
prajicž zyli, tajke Rošfacze šašluži Wodacze
tych Rječow, to je neprawje. Pšchetoz to
Rošfacze neje šchaf Šašlužba, ale to Gzucze
teho Rječa a jeho Mozy a Knešwa we Wu-

trobi. Na to so nehodži Wodacze tych
Rječow a Radu twaricž.

Pšchetoz predy hacž jedyn ktajkemu Roš-
faczu pšchindze, nerodzi won wo Rjech, ale
ton Rjech je derje tu, jako by spal a morwy
ležal, kajž Hadam a Rain prajeschtaj, dyž
pak ton Rjech wožiwi, wotzuczi, a wjazy ne-
spi, ale je kžuczu, so Wutrobu a Sšwjedom-
nje pšchima, to šchaf nemože tajki Škuff
bycz, škotrymž so by nješcto šašlužito, ale,
kajž šw. Pawol praji, ton prawy žiwy
Rjech. Schtu pak može prajicž, so moli
Rjechi Radu šašlužicž?

Tehodla su czi Ludžo we Podjanstwi jara
šebani a šawedženi, so jim tajkeho Rošfacza
dla Wodacze tych Rječow pšchowodaju,
a to Rošfacze ša Šašlužbu a ša dobre Škuffi
rachnuja. Kajž wkoždym Liszi teho Bamža
te Sšłowa šteja: Contritis et confessis, kiž so
kaja šwojich Rječow, a so spowedali su, czi
dyrbja Wodacze tych Rječow dostacz. Pšche-
tož to Rošfacze, jeli so je prawe, neje nicžo
druhe, hacž tych Rječow Kraleštwu a Kneš-
twu. To šchaf nemože nicžo šašlužicž. Steho
pak mamy Wodacze tych Rječow, dyž tej
Pšchifašni Křyštušowej tudy wjerimy, a to
Sšłowo, kiž po tajkej Pšchifašni a we tajkim
Weni pšchowodamy, šwutrobnym Dowje-
renjom horjewošmemy, niz pak Rošfacza
dla, kiž nicžo wjazy neje, hacž jeno te žiwe a
rošne Rjechi šame, na kotrež šchaf Wodacze
tych Rječow šalozicž nemožemy: ale na
Křyštušowe Sšłowo.

Pšchetoz tajke Rošfacze a Gzucze tych
Rječow nješzini šchaf nam nicžo druhe, hacž
jeno, so naš šWjery wutorne a naš czjefa-
zycy a bojasnych pšched Bohom czini. To
haklej rjeka ton Rjech wubudzič a šon weczi
a mozišchi šezinič, a runje to wurychto-
wacz, šchtož ton Rjech wurychtowacz dyrbi,
menujzy weczeje Nešdobnošzje a wjazy Rje-
chow. Runje kajž Paduch, dyž krane, a na-
pošletku na Šchibenzu pšchindze, da pšchi